

мя почти не очуеме гласа на я и ъ въ простый языкъ.

Но както правописание во сички грамматически форми ся узаконява само съ пълна грамматика, то испить на кратечка, както е Неофитова не значи сички правила и закони на правописание; а безъ друго и за той трудъ Българе сѫ дългни да јх прiemнать съ благодарение.

Втора книга кој получихъ ю преводъ Всеобщей Исторіи Кайданова, издадена отъ Анастаса Стояновича и печатана въ Венгріи, въ 1836 год. съ добъръ църковный шрифтъ въ типографіи Пещскаго Университета (1).

(1) За любопытство колко ся подписали за тајк книга прилагамъ таблица, коя и сваждамъ изъ спомъка спомоществователямъ.

Влахія въ:	Спомони. Екзем.		Спом. Екз.
	Букорещъ	53 — 124	Молдавія въ Галац. 18 — 33
	Ибраила	60 — 63	Россія въ Одеса 17 — 156
	Краеова	20 — 40	Венгрія въ Пеща 4 — 17
	Гюргево	2 — 13	
— всички			въ Карлово 71 — 73
			въ Клисура 10 — 12
			въ Велесъ 3 — 3
		135 — 230	
			Всички . . 258 — 524

Въ само 10 мѣста 285 подписани на 524 екземпляра !!!
Въ Одесѣ, Букорещъ и Пещъ подписвали ся само търговци: въ Краивъ, Ибраилъ и Галацъ ся подписвали Търговци и художници.
Въ Пеща Стоянъ Петровичъ подп. за 5; — Козаковичъ за 10 екземп. Слѣдователно това ю за други тамошни Българе, кои ся по-